

Huipulla

Nykypäivän lööppi- ja julkiskulttuuriin kuuluu ihmisten keinotekoinen nostaminen ylös tähteyteen. Tuhkimotarinat ja idolien luominen lisäävät lehtien myyntilukuja. Vielä tuottoisampaa on kuitenkin näiden ylös nostettujen ihmispolojen alas ampuminen ja maineen lokaaminen. Sellaiset tarinat myyvät. Viis siitä, että kyseisen kaltainen myynninedistäminen jättää jälkeensä tuhottuja, katkeria ja itsekunnioituksensa menettäneitä ihmisiä.

Urheiluhistoriastamme tunnemme lisäksi monia tapauksia, joissa lehdistö on nopeasti tuotteistanut entisen sankarinsa laskuun kääntyneen uran ja siviilielämän vaikeudet. Vahingonilo luo kysynnän - sankarin rikkimeno ja juorut tarjonnan.

Huipulle on vaikea päästä ja vielä vaikeampi pysyä. Huipulla tuulee, sanotaan. Tämä tuuli syntyy kateudesta ja kilpailusta.

Jeesus korotettiin 47 viimeisen päivänsä aikana useasti. Ensin palmusunnuntaina ylös julkisuuteen, kansan idoliksi, kaikkien tietoisuuteen.

Sitten pitkänäperjantaina kateuden ja kilpailun tuuli pääsi puhaltamaan. Tuuli oli niin kova, ettei Jeesus pudonnut, vaan nousi entistä ylemmäs: ihmiset nostivat Jeesuksen paalun päähän, ylös ristille, kaikkien nähtäväksi. Sieltä hänet otettiin onneksi alas hellästi ja rakkautella. Pitkäperjantain tapahtu-

missa tulevat näkyviin ihmisen kyvyt. Huomaamme, että hän pystyy tuhoamaan viattoman, nöyrän ja hyvän. Harvemmin ja pienemmässä mittakaavassa ihminen kykenee silti myös rakastamaan, hoitamaan ja lääkittämään runnellun ja kaltoin kohdellun.

Kolmannen kerran Jeesus korotettiin pääsiäisenä. Tuonelan pimeys ja kuoleman syvyys jäivät taakse. Nyt toimi yksin Jumala. Ihmisen osaksi jäi vain hämmästyä ja vavista.

Helatorstaina Jeesus korotettiin viimeisen kerran. Nyt korottaminen oli lopullinen, ylemmäs ei enää pääsisikään. Hänet nostettiin Isän viereen, taivaan äärettömyyksiin, kor-

keuksien korkeuksiin.

Kun mietimme Jeesuksen neljää korottamista, huomaamme kaltoin kohdelluille julkkiksille ja elämän kolhimmille - meille kaikille - annettavan viestin: Ihmisen tehtävä on vähäisillä voimillaan hoitaa ja auttaa toista runneltua. Nostaminen, korottaminen ja pelastaminen ovat sitä vastoin yksin Jumalan varassa. Vain Hän vie pysyvästi huipulle, sellaiseen paikkaan joka on korkeudesta huolimatta tyyni, tuuleton ja rauhallinen.

Ville Niittynen
Vt. kirkkoherra
Rauma